

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

Mantissa. Pro capitis primi Paragrapho decimo, post verba Cæsarij,
addenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

E T V E R B O R V M.

gnat sacris litteris & ex- emplo Dei. <i>ibid.</i> item à san- ctorū exemplis aliena. 7. 8. Vindicari volens in altero pec- catum sine iusta causa, ad Dei iudicium appellando, peccat ipse. 7. 9. Vindicandis iniurijs nulla op⁹ citacione ad iudicem Deum in hac vita. 7. 13. Virga Iosephi B. M. V. Sponsi germinans. 3. 7. Virga florente, sacerdotij pra- regatina obligit Aaroni. <i>ibid.</i>	Virgā fortiendo, Dei simius ca³ codamon. <i>ibid.</i> Virga nō omni alligata & vis di- vina. <i>ibid.</i> Virga in dracones versa. <i>ibid.</i> Vita martyrio preferenda, si Deus velit. 5. 2. Vita multis acciditur, & con- tra eos iure agant iniuriā affecti. 6. 13. Vitā nonnullis gratior mors 5. 3. Vocatio ad religionem per sor- tes. 2. 9. Vrim, quid? 3. 9.

M A N T I S S A.

*Pro capitis primi paragrapho decimo, post
verba Caesarij, addenda.*

QUOD Cæsarius de S. Andrea refert, refertur eti-
am de S. Thoma Apostolo, longè mirabiliori-
bus euentis, in libro cui titulus est: *Thesaurus nouus de
Sanctis, serm. 16, hoc est, altero de S. Thoma*, qui liber Ar-
gentinæ An. 1486. impressus est in folio, habetq; loco
citato, verbatim, quæ sequuntur. *Legitur exemplum,
de quodam simplice rustico, qui, in die Apostolorum, venit
ad Ecclesiam, volens ibi sorte eligere Apostolum, iuxta do-
ctrinam Papa Celestini, sermone ubi dicitur, Vnusquisq; fi-
delium aliquem apostolorum sorte eligat, cuius laudibus in-
giter deseruiat, & intendat. Et cum chartula ei fuissent
apposita, rapuit chartulam cum nomine S. Thoma, quod cum
à Presb.*

à Presb.

à presbytero didicisset, abiicit chartulam, cum indignatione dicens: Nolo hunc dubitantiē habere, sed unum de dignioribus; cumq; chartam eandem secundo, et tercio modo sumpisset, ait si aliam habere non possum, nec illi seruire volo. Plebanus autem propter Laici simplicitatem dissimulans ait, Vade Hierusalem, ibi inuenies portorem, quod Rusticus promisit. Contigit, post paruum tempus, quosdam de parochiā, illuc se transferre, quod audiens ille disposuit se, rogans uxorem pro licentiā et cum illis profectus est. Cumq; in mari laborarent nauigando, ventum validum obusum habuerunt, ita, et iam pane de vitā desperarent. Inuocauerunt Diuinum auxilium, et sortes mittunt, cuius esset culpa, quod in mare proijceretur, et cecidit fors super rusticum pradiatum. At illi ligauerunt eum super asserem, et in mare proiecerunt, et statim tranquillitas est secuta. Nocte igitur venit S. Thomas ad illum dicens, Velles illum generari, qui te liberaret, et Hierusalem duceret? cui ille, o quam libenter! statim ille manu accipiens eum, et ad terrā perducens, et cum eo ambulans, et perueniens ad quandam villam dixit, manē civitatem ingredi, et inuenies, quod desideras, et sic ab eo recessit, nec sibi indicauit, qui esset. Ille maxē intrauit civitatem Hierusalem, et gausus sacrificium offerebat. Transactis autem duabus hebdomadis, venerunt socij eius, et inuenientes eum gauisi sunt, et causam huius rei perquirunt, audientes Deum glorificauerunt. In vigiliā autem Pascha, socij alij se preparauerunt, ut iter acciperent, sed ille noluit, et per festum diem pascha mansit. Quo completo, socios insequitur festinans, et cum eis domum vaderet, cum autem circa vesperam currendo ferē defecisset, vidit à tergo unum in albā veste, equit autem, qui eum piē salutauit, et quō vaderet, requirit, cui ille: ad socios meos currō, et ille, longē, inquit, sunt, sed veni, dum eam te ad socios tuos, et ille audacter perrexit manum equi-

stanti, sedens retrò super equum, dixit ad illum, Eia, mi
Domine, vellem libenter nomen Vestrum scire, ut de beneficijs
possem gratias referre, cui ille, exspecta, quousq, veniamus
ad notos tuos, quia serò est, & postea scies, quis ego sum,
cùmque breuem viam inissent, dixit ei, descende, & vade
ad villam adiacentem, & inuenies tuos notos, & accipe ce-
dulam illam, & in eà nomen meum inuenies descendit
Laicus ille nomine Pichuldu, capit ire ad pueros pascentes
agnos, & videntes ipsum agnoscunt, & occurrunt venienti,
& suscipiuntur. Ille admirans, ait, ô boni pueri, quis vos
Ultra mare duxit? credebat se adhuc Ultra mare, ad quem
pueri; nos in villà nostrà sumus, & Ultra mare nunquam
venimus. Currunt pueri, & nuntiant uxori eius aduentũ,
sed illa, præ indignatione, nec illum suscipere voluit, nec eĩ
occurrere, putans eum Hierusalem nunquam venisse. alij si-
bi occurrunt, & suscipiunt eum, & quarunt, vbi amicos
eorum reliquisset: refert omnia qua facta sunt: sed non equè
creditur, producit ille cedulã, & dat plebano, rogat eum sibi
nomen denotare. Visã cedulã plebanus agnouit, eam esse ce-
dulam, quam trinã vice de altari reiecit; & ait plebanus,
Ecce, quem tu in altari pro Apostolo, reuisti, ipse est, qui
tecum fecit misericordiam, quod ille audiens dixit, S. Tho-
mas dignissimus est omnium sanctorum, sua limina Deo coo-
perante, sum aditurus. Licentia ab uxore postulata, vadit
ad S. Thomam. Et illo iã redeunte, in via ad patriam, sui socij
peregrini à primo perueniunt, quo testimonium de omnibus,
qua rusticus dixit, perhibent Et quomodo Hierosolymis, in
vigilia Pascha, eum reliquissent. Mirantur omnes de his
qua facta sunt; & cùm sic referrent, venit ille Laicus, &
ab omnibus ei occurritur, & reuerenter ab eis suscipitur. Et
exinde celebritas S. Thoma per totam Prouinciã eandem
in magna veneratione habetur. Huc vique narrat liber
ille, sermone calco, historiam fortè non cascam.

Quæ,

Cæsar.
lib. 8. c.
56.

Quæ, si vera est (est enim mirabilis eum
simplicibus DEVS) verum est utique & il-
lud, quod Cæfarius dixit, colligi è talibus
*quòd nonnunquam Sancti etiam vltro se
ingerant humana deu-
otioni.*

F I N I S.

